

Svenska kyrkans Fria Synod
Synodrådet oktober 2018. Uttalande.

Ocensurerat om ämbetsreformen 1958-2018.

Den klart dominerande massmediala bilden av ämbetsreformen i Svenska kyrkan 1958-2018 är den mer eller mindre ensamma kvinnliga prästens seger över en förgångens tid. Synodrådet vill markera att den bilden är snedvriden. Beslutet inkluderade flera.

Efter riksdagens beslut togs 1 januari 1959 ett kvardröjande undantag bort vad gäller tjänstemän: kvinnor skulle vara behöriga även till anställning som präst. Majoriteten av kyrkomötet 1958 motsatte sig inte det beslutet. De första kvinnliga prästerna prästvigdes 1960. Detta senare är kyrkans förutsättning för att tjänstgöra som präst.

I beslutet 1958 markerades att även de som inte kunde acceptera den nya ordningen skulle ha given plats och där nämndes uttryckligen såväl biskop som präst, prästkandidat och kyrkoråd. Se citatet i boken "En annan Kyrka" 2018 av Dag Sandahl sid 152.

Flera i kyrkomötet 1958 hade farhågor om vart beslutet skulle leda. Biskop Anders Nygren menade att detta skulle leda bort från en allmänkyrklig tro "mot gnosticisms och 'svärmarnas' åskådning". 1958 formulerades en negativ reservationsmöjlighet. Jämför den med Engelska biskopsmötets fem vägledande riktmärken 2014 som formulerar samma sak positivt, med markerad respekt: respekt, laglighet, ekumeniskt beroende, ifrågasättares blomstring, utan tidsbegränsning
https://www.churchofengland.org/sites/default/files/2017-10/the_five_guiding_principles.pdf

Viljan att värna kyrkans sammanhållning, det som var förutsättningen för 1958 års beslut, verkar inte vara något som flertalet jubileumsfirare idag vill komma ihåg. Kyrkomötet 2000 införde i kyrkoordningen begreppet "oavsett kön" som krav för behörighet som präst. Lagen om kvinnans behörighet, liksom tanken om kontinuitet för de tveksamma, förklarades obsolet av kyrkomötet 1982. De som kan fira 1958 års beslut i egentlig mening är de som markerade reservation 1958 och deras efterkommande.

En riktig återgivning av beslutet 1958 måste inkludera, förutom kvinnliga teologer, åtminstone en biskop som inte prästviger både män och kvinnor, samt präst och prästkandidat som betvivlar reformen – båda parter ska kunna finnas med, liksom kyrkoråd som väljer att inte kalla både kvinnor och män som präster. Att vid jubileum ge en annan bild av beslutet är historieförfälskning.

Kyrkostyrelsen har goda möjligheter att med anledning av 60-årsjubileet markera sin uppskattning av t.ex. Missionsprovinsens extra biskopar och värna tanken om en EFS-biskop.

Till övervägande del firades tyvärr ännu en gång beslutet 1958 som om det handlade om beslutet i kyrkoordningen 2000. Svenska kyrkans Fria Synod vill medverka till att hålla ihop Svenska kyrkan i gemenskap med våra systerkyrkor även om dagens självbild grumlans.

Stockaryd 20/10 2018
För Synodrådet

mötesordf. Jonas Nilsson